

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Z. K.**, nar. X., trvale bytom Č. proti žalovanému: **S., a.s.**, so sídlom M., IČO: X., **o zaplatenie 100 000,- Sk s prísl.**, na odvolanie žalobkyne proti Rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5. marca 2007, č.k. 4 Cbi 429/2004-16, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 5. marca 2007, č.k. 4Cbi429/04-16 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 5. marca 2007, č. k: 4 Cbi 429/2004-16 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia peňažnej pohľadávky v sume 100 000,- Sk s príslušenstvom, t.j. 4%-ným ročným úrokom z omeškania od 6. decembra 2001 do zaplatenia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobkyňa so žalovaným uzavrela 6. decembra 2001 zmluvu o pôžičke na dobu určitú do 6. decembra 2004 s tým, že prenechala žalovanému sumu 100 000,- Sk, pričom tento sa zaviazal požičanú peňažnú sumu vrátiť s dohodnutým ročným úrokom 50%. V dodatku k zmluve o pôžičke z 26. júna 2002 sa strany dohodli, že pôžička je splatná do 6. decembra 2004, ďalej sa dohodli na ročnom zmluvnom úroku vo výške 4%, splatnom za obdobie odo dňa poskytnutia pôžičky do dňa jej úplného vrátenia. Žalovaný ako dlžník si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy nesplnil. Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 2004, sp. zn. 6 K 40/03 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz. Žalobkyňa právo na zaplatenie 100 000,- Sk s prísl. uplatnila žalobou podanou na súd 21. decembra 2004, teda po vyhlásení konkurzu. Za žalovaného označila S., a.s. Košice.

Súd prvého stupňa vyslovil právny názor, že vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu (žalovaného) podľa § 14 ods. 1 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní prechádza oprávnenie nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty zo žalovaného na správcu konkurznej podstaty. Žalobkyňou označený účastník konania nie je preto v spore pasívne legitimovaný, pretože namiesto neho mal byť označený správca konkurznej podstaty. Preto žalobu zamietol. Náhradu trov konania súd účastníkom nepriznal, nakoľko žalobkyňa v spore nebola úspešná a žalovaný náhradu trov konania nepožadoval.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie. Odvolanie odôvodnila s poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2, písm. c), d), f) O.s.p., že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil. Namietala, že neobdržala uznesenie vydané súdom z 20. septembra 2006, v ktorom bola žalovanému uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe a neobdržala ani konkurznú prihlášku na prihlásenie svojej pohľadávky v konkurznom konaní. Žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a žalobe vyhovel v celom rozsahu a súčasne priznal náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal odvolanie žalobkyne zamietnuť ako nedôvodné.

Pojednávania na odvolacom súde sa napriek riadnemu a včasnemu predvolaniu žalovaný nezúčastnil. Svoju neúčast' ospravedlnil a nepožiadaval o odročenie pojednávania. Odvolací súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Ušlo pozornosti súdu prvého stupňa, že predmetom sporu nie je tzv. incidečný spor, ktorý v zmysle § 23 zákona o konkurze a vyrovnaní sa vedie proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu. Podľa vyjadrenia žalobkyne, žalobkyňa nie je veriteľkou v konkurznom konaní, pretože peňažnú pohľadávku do konkurzu neprihlásila, preto nemôže byť uspokojená z konkurznej podstaty a nebol daný dôvod predmetnú žalobu podať proti správcovi konkurznej podstaty.

Výpoveď žalobkyne na odvolacom súde naznačuje, že pri doručovaní uznesenia o vyhlásení konkurzu došlo k porušeniu ustanovenia § 13 ods. 3 zákona o konkurze a

vyrovnaní, pretože žalobkyni ako veriteľke známej sa uznesenie nedoručovalo a teda ani nedoručilo.

Je nepochybné, že žalovaný má právnu subjektivitu. Keďže v súčasnosti sa na jeho majetok vedie konkurzné konanie, predmetnú peňažnú pohľadávku, pokiaľ ju žalobkyňa neprihlásila v konkurze a nebola zistená, nie je možné uspokojiť z peňažného výťažku z majetkovej podstaty úpadcu, tvoriaceho konkurznú podstatu. Žalobkyňa sa nestala konkurznou veriteľkou. Úpadca vyhlásením konkurzu nestratil spôsobilosť byť účastníkom konania a zákon nezakladá ani inú procesnú prekážku, ktorá by súdu bránila o žalobe podanej veriteľom po vyhlásení konkurzu vecne rozhodnúť. Po splnení rozvrhového uznesenia a zrušení konkurzu zaniknú aj účinky vyhlásenia konkurzu. Účinky vyhlásenia konkurzu zaniknú aj v prípade zrušenia konkurzu z iného dôvodu. Ak po zrušení konkurzu zostane majetok dlžníkovi, konania o nárokoch, ktoré sa týkajú zostatku dlžníkovho majetku, z ktorého môžu byť uspokojené, opäť pokračujú a súd rozhodne vecne voči dlžníkovi. Z obsahu spisu nevyplýva, v akom štádiu je konkurz, vedený na majetok úpadcu (dlžníka na strane žalovaného), preto nie je možné rozhodnúť o opodstatnenosti žaloby.

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozhodnutím pochybil, keď uplatnený návrh zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 3 O.s.p. vrátil na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 2. októbra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.